

בין ברוקלין לקהיר

ישראל קצובר

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

מערכת הקשרים שלי עם הרבי החלה בסוף שנות הכ"פים (שנות השישים), בתקופה שמיד אחרי מלחמת ששת הימים, ונמשכה לאורך שנים רבות. לאורך העשור של שנות הלמ"ד (שנות השבעים) כתבתי, במקביל לעבודתי ככתב לענייני צבא וביטחון בעיתון "המודיע" בארץ, גם עבור העיתון "אלגעמיינער זשורנאל", והייתי מגיע הרבה למערכת בניו-יורק. בשנים אלו הלך והתהדק הקשר עם הרבי, נפגשתי אתו רבות וקיבלתי ממנו הדרכה והכוונה - כיצד לבטא בצורה הטובה ביותר את הנושאים שעליהם כתבתי, במיוחד בתחום הביטחוני. זכיתי גם פעמים רבות לשמש כשליח מטעמו לאישים שונים בצמרת הביטחונית והמדינית בישראל.

לרבי הייתה ראייה רחבת טווח בצורה מדהימה, גם מבחינת רוחב הידיעה וגם לעומק העניינים. בעיקר הייתה לו יכולת מופלאה לנתח את הדברים קדימה, לטווח הרחוק, ותמיד היה אומר את דעתו בצורה ברורה וחדה כתער. הדברים נכונים לגבי כל התחומים, הוא היה בקי בכל המכמנים, ממש משכמו ומעלה, אבל אני ראיתי את זה במיוחד בתחום שלי - צבא וביטחון.

כשהיו מגיעים אליו ראשי ממשלות, ראשי מוסד, רמטכ"לים וקציני צבא בכירים אחרים - ואני יודע על עשרות פגישות כאלו שהתקיימו - הרבי היה מציג בפניהם את התמונה בהיבט שכלל לא חשבו עליו, והם היו יוצאים משם נפעמים.

לא פעם התבטאו בפניי קצינים בכירים בהתפעלות: האדם הזה מדהים אותנו. אנחנו לא אנשים דתיים, אבל אנחנו באים אליו ומקבלים את התחושה שיושב מולנו איש צבא שעבר את כל שנותיו ביחידות המבצעיות, שמכיר מהלכים צבאיים ובקי בחשיבה צבאית אסטרטגית, מכיר כלי נשק ומבין במודיעין. זה מה שהביא את האנשים הללו אליו.

מאיר עמית, מי שהיה אלוף פיקוד המרכז ובהמשך גם שימש במקביל כראש המוסד וראש אמ"ן, סיפר לי פעם על מסכת הקשרים המיוחדת שלו עם הרבי. הוא גדל במושבה כינרת והיה רחוק מדת ומחיי תורה. פעם נפצע בתאונת אימונים, ואושפז לתקופה ממושכת. במהלך האשפוז נתקל לראשונה באנשי חב"ד שביקרו במחלקות ועודדו את החולים. הם הציעו לו לכתוב לרבי, אך הוא דחה את הרעיון וטען שאין לו שום קשר לנושא. בהמשך נשלח לשנת לימודים לארצות הברית, עד שיהיה כשיר לחזור לשירות הצבאי, ושם שוב הציע לו ידיד ללכת לפגוש את הרבי. בתחילה הוא סירב, אך בהמשך החליט שמאחר שהוא כבר שם, ואחרי ששמע כל כך הרבה עליו, שהוא ייכנס בכל זאת אל הרבי.

הפגישה הייתה עבורו הלם. הוא סיפר שהרבי קיבל אותו בידדות, בחן ובמאור פנים, והדברים ששמע שם היו מעניינים ומחכימים. אותה פגישה ראשונה הובילה לסדרה ארוכה של מפגשים בין הרבי לבין אותו קצין וותיק, שהעיד באוזניי שלמד ממנו המון, ולא רק למד אלא אף יישם

את הדברים. הפעם הראשונה בחיי שבה שהה בימים הנוראים בבית כנסת הייתה בסוף אותה שנה, בבית מדרשו של הרבי.

הוא גם סיפר על אחת הפגישות שלו אצל הרבי, שאחריה היה אמור לנסוע לשדה התעופה לטיסה לישראל. הפגישה נקבעה לשעה מסוימת אך התעכבה, וגם הפגישה עצמה התארכה, ובסיומה לא ידע מה לעשות. מתוקף מעמדו כראש המוסד היו לו קשרים רבים, והיכרות עם טייסים רבים. הוא טלפן לחברת אל על, בירר מי הטייס ואמר לו, "אני יודע שאתם כבר באיחור. אומר לך את האמת - הייתי כרגע אצל הרבי מליובאוויטש, אני עכשיו יוצא משם ובדרך אליכם". הטייס, שאותו הכיר, אמר לו, "אל תדאג, גם אני הייתי עכשיו אצל הרבי מליובאוויטש. קח את הזמן שלך, אנחנו נחכה". במהלך הטיסה הייתה לשניים שיחה מעניינת בנושא פגישותיהם עם הרבי.

לאורך השנים שאלתי את הרבי שאלות רבות ומגוונות. לדוגמה, פעם עמדתי לנסוע למצרים - היה זה בתקופה של שיחות השלום - ושיערת ש כאשר יראו יהודי דתי בטח ישאלו שאלות: הודעתי לרבי על הנסיעה ושאלתי איך עלי להתייחס לשאלות? תשובתו של הרבי ביטאה גישה כללית שגם הוא יישם אותה באופן אישי. הוא אמר, "לענות לשאלות ששואלים יהודי בגאווה יהודית. לומר את האמת, והאמת היא פשוטה: שארץ ישראל היא שלנו. אפשר להתפשר בכל מיני דברים אבל אי אפשר להתפשר או להתמקח על ארץ ישראל". הרבי עצמו אכן השמיע את עמדתו בנוגע להסכמי השלום בגאון, ואני הבאתי את דבריו לידי ביטוי בכתיבתי.

«

פריקט מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש.
סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום,
מצויות בידינו קרוב ל-1200 עדויות מכלי ראשון. הערות והצעות יתקבלו בברכה: sipursheli@jemedi.org

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

במצרים ביקרתי אחת עשרה פעמים, יחד עם כתבים נוספים שהיו מתלווים לראשי ממשלות, שרי ביטחון ואחרים. בדרך כלל היינו נפגשים גם עם הנשיא דאז מר חוסני מובארק, שנהג להזמין את העיתונאים לשבת אתו בחדר צדדי, והייתה מתפתחת שיחה אישית, פתוחה ומאוד מעניינת. באחד הביקורים היינו כחמישה, שישה עיתונאים, ואני זוכר שהוא האיץ את השיחה מסיבה שלא הייתה ברורה לנו.

מר קצובר עם נשיא מצרים חוסני מובארק

בסוף השיחה הוא קרא לי וביקש שאכנס אליו לחדר. נכנסתי, והוא אמר לי, "אני יודע מה אתה כותב, אני שומע אותך בפגישות ומכיר את דעותיך. יש לי שאלה מיוחדת אליך: אתה יכול להסביר לי מה רוצה ממני הרבי מליובאוויטש?"

נדהמתי. שאלתי אותו, "למה מתכוון כבוד הנשיא?"

הוא אמר, "הוא מדבר נגד ההסכם אתנו, הוא רואה בנו איום שלא ייפסק גם בעתיד. למה הוא עושה את זה? מה יש לו נגדי?"

אמרתי לו שלדעתי אין ספק שהרבי ישמח להיפגש אתו בעת ביקורו הבא בארצות הברית ולהסביר לו את הדברים אישית. "אני יכול רק לנסות להציג את ההבנה שלי לדברים", אמרתי, וישבנו יחד עוד כחצי שעה שבה הסברתי לנשיא מובארק על הרבי, על גישתו, על ההיסטוריה של חב"ד ועל הפעילות של חב"ד בעולם כולו."

הוא הקשיב קשב רב, שאל והתעניין, ולדעתי הדברים עשו עליו רושם, והרבה שנים אחר כך קיבלתי לכך אישור.

בשנת תשמ"ד (1984) יזם הרבי מסלול לימוד יומי בספר "משנה תורה" של הרמב"ם. כעבור שנה כססימו את מחזור הלימוד הראשון, בקשו רבני חב"ד מהארץ לערוך סיום - בין היתר - בבית הכנסת של הרמב"ם בקהיר. אבל, הם חששו שאולי השלטונות יסרבו לאשר זאת בגלל ההתבטאויות של הרבי בנוגע למצרים, והם פנו אלי שאשיע.

שוחחתי עם שגריר מצרים בישראל, והסברתי לו שהסידים מבקשים לקיים אירוע בקהיר. הבהרתי שמדובר בחגיגה שקשורה ללימוד ספרו של הרמב"ם, ושאינן בכך שום היבט פוליטי, והוא הסכים להעביר את בקשתי לגורמים במצרים.

אמרתי לו, "אני לא יודע עם מי אתה מתכוונת לדבר, אבל אני מבקש

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213
© כל הזכויות שמורות 2015

ממך להעלות את זה עד לדרג הבכיר ביותר אצלכם, עד לנשיא. אין לי ספק שהנשיא שלכם יאשר את זה."

עד היום אני לא יודע אם הוא אכן דיבר עם הנשיא או לא, אבל אחרי יומיים הוא חזר אלי ואמר, "דיברתי עם החלונות הבכירים ביותר - אין שום בעיה שחסידי חב"ד יבואו ויעשו את האירוע בקהיר."

הסיום באמת התקיים שם, והמצרים טיפלו באנשי חב"ד יפה ובמלוא הכבוד, ולדעתי זה רק מראה שמעמדו של הרבי היה איתן גם במצרים, וגם בשאר מדינות ערב. הדברים שאמר הגיעו עד לשם, והתחשבו בדעתו.

הכרתי לאורך חיי הרבה אישים וגם הרבה מאוד רבנים, ועם כל הכבוד וההערכה שיש לי לכולם, לא נתקלתי בתופעה כמו זו שראיתי בהתוועדויות של הרבי. הרבי היה עולה לבימה ויושב שם במשך ארבע, חמש ולפעמים שש שעות או יותר, מדבר בטוב טעם ובהסברה בהירה, משלב דברי תורה, פילוסופיה, אקטואליה והדרכה מעשית - בשום מקום אחר לא זכיתי לראות דברים כאלה.

הרבי גם היה מיוחד באהבת האדם שלו, כל אדם שנכנס אליו היה מתקבל בחן, בנועם - ויחד עם זה היה מעביר את המסרים שלו עם כל התקיפות. אני יודע באופן אישי על אריאל שרון ועל מנחם בגין שהיו מקבלים ממנו לא מעט מסרים, והיו מתייחסים אליהם. אף על פי שהוא ישב במרחק רב, הוא היה אתנו כאן, במערכות ישראל, הוביל ועיצב מהלכים - גם אם לא תמיד ידענו או הרגשנו זאת.

לי באופן אישי הרבי מאד חסר. הרבה פעמים אני חושב בקשר לנושאים שונים שאני עומד לכתוב עליהם - מה הרבי היה אומר בנושא זה, וכך הוא ממשיך ללוות ולהנחות אותי עד היום.

ישראל קצובר הוא עיתונאי וותיק ובכיר. שימש כעורך ברשת ב' וכתב לענייני צבא וביטחון בעיתונים "המודיע", "אלגעמיינער זשורנאל" ואחרים. הוא רואיין בביתו בירושלים בחודש אדר תש"ע (2010). הריאיון עמו הופיע בדיסק השני של הסדרה "אמונה וביטחון: עיתונאים ישראלים".

מודפס ומופץ באה"ק ע"י צעירי אגודת חב"ד / המרכז לעזרי ש"יחות ס"ל 072-2770130

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשי"ז (1957) — במכתב לרב יהודא וואלגעמוט, מסביר הרבי מדוע אין צורך להתפשר בהשקפות התורה בנוגע לעובדות מדעיות, אפילו כשאלו עומדות בסתירה לתפיסות המדע המודרני. הנימוק הוא שגם המדענים מודים שתפיסותיהם אינן אלא הערכות והשערות, לעומת השקפות התורה שהן - ככל ענייני אמונה ודת - אמת ברורה וודאית.¹ י"ז בניסן

1 אגרות קודש, כרך טו, עמ' ס

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.
לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org